

РАДЯНСЬКІ РЕПУБЛИКИ В 1923 РОЦІ.

(Огляд написаний спеціально для "Укр. Роб. Вістей")

XVIII. ЛІТЕРАТУРНІ УГРУПОВАННЯ В ХАРКОВІ.

Який стався перелом в цілому політичному й господарському ладі Радянських Республік, який він стався і в мистецтві. В краснім письменстві цей перелом аж нагдо кидается в очі. Не хочу бути критичним, але після мого спостереження, мені здається, що молоді українські пролетарські письменники своєю новою формою і змістом далеко відбігли від мас, аж ра від тих мас, яким вони повинні слугувати. Я вже нічого не говорю тут про... аспірації (асоціація пан футуристів), в творях яких трапляються такі чудерначкі вибірки, яких до ніякої революції не причотий.

Особливо тяжкі і тяжко зрозумілі твори в декотрих членів "Гарту". Бо воно то добре оспівувати "Радіо в житах" (Валеріан Поліщук), але перше треба хоч по часті встановити на Україні в тих житах радіо. А то тут в житах добра живарна чи трактор наляже це до рідностей, а тут тобі параз радио.

Сидять (з ліва на право) — Г. Коцюба, П. Тичина, В. Балакирний, Я. Кулик, М. Хвильовий, В. Поліщук. Стоять: І. Дніпровський, М. Полаксин, Я. Савченко, О. Кошленко, В. Корняк.

тимчасова, але все таки пустка. В цій пустці служили для мистецтва не так легко, до неї треба привикнути, треба у ній шукати корм. А тут же й неш награвув.

Приходжу до "Вістей", а там продовження вчорашньої дискусії: Трох Паузанж — Пилипенко, Божко й Шевченко і Гартванець Хвильовий дискутують над "формою й змістом" нової поезії. Один проти одного.

— А бо що? — питаю. — Був би отама без штанів. — Чому? — Бо цей ноці якийсь "добродій" заляд до мого помешкання і потягнув мій майже "единственне" штани.

ДУМКИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

Салт Сте Мері, Онт. Куди тільки око не глянеш, всюди якийсь так несприятливий, сумно і чаче тобі слабо робиться.

знають вже з досвіду, що тепер пакує загальне безробіття: подолання бривти хтяться, хоч і знає, що не вартується.

літат, голодуємо ми з своїми родинами, наложим своїми головами; коли ж ні, коли ж ми робітники хочемо жити, до стариймо зрозуміти свої інтереси, стариймо проголосити ці ступіні капіталістичній господарці в цілому світі, яка хоч помялу, але рішучо зсувається в пропасть, а належить вже до історії безповоротної минувшини. На те ми маємо робітничу пресу, з якої можемо наутичасно багато.

хто збогів аріаа. Пона тим же змінають грати повора в гроші, декотрі в срібні; ті, що не зміють ще грати в карти, розвозять між собою бальонки в котрих домі в Вінінегу продають зайтаншу і найліпшу горілку і т. п. Ну, бо і що ж інше може бути їм в голозі? Роботу мають "добру", бо рано, коли ще темно на дворі, всі разом виходять до роботи. Підуть так якх даі або три мінні на місце, адхают свіжий воздух зовсім свіжим воздузі, хоч що прада треба швидко добре натягнути на уха, щоб їх не відморозити. З рукавицами підчас обшу таков не можна розстаскся, бо на це "свіає" поитра.

Товариство "Пшик"

Посадаг Тихончук. Розселись я м в крістах, тай жедро. Незадовго прийшаче троє, потім прибіг задиханий і заспанний сам Здрірко, з трубими книжками під пахвами і за пів години ще двоє: Здрірко почав розказувати нам про якийсь комарів, чи мух, що куцають на смерть людей, але про товариство нічого. Ждали так дві години і вже думаємо відстатись до дому, бо люди встали до бабачі, саджали.

— Розселись я м в крістах, тай жедро. Незадовго прийшаче троє, потім прибіг задиханий і заспанний сам Здрірко, з трубими книжками під пахвами і за пів години ще двоє: Здрірко почав розказувати нам про якийсь комарів, чи мух, що куцають на смерть людей, але про товариство нічого. Ждали так дві години і вже думаємо відстатись до дому, бо люди встали до бабачі, саджали.

сказали, як то машина вигріває курята? Здрірко легко усміхнувся і хотів щось сказати, але в той хвили встав Кривчуків-парубчак і сказав таке, що мені мороз по тілі шнов.

— Це вже на ший рік? — питаю. — Раз на все! — каже Здрірко. — Ми-поводенські-почали давати, а Здрірко враз писував. Тільки-одні-Кривчуків-парубчак встав і надутий війшов з галі.

— Всім! — знов крикнув ми хором і підняли руки. Тут Здрірко нас навчив, що так не можна. Як всі за ним, то не всі проти нього. І ми зрозуміли.

По виборам виглядало так, що кожний з нас був вибраний і кожний мав заступника. Мене вибрали контролером і я був заступником ще двох контролерів. Моя Паранька вибрана гардеробником, я її заступником, а вона мого заступницею. Здрірко і голова і касієр і режісер і для кожного з нас заступник.

Наймити такі ніхто не хотів брати, аж ледво впрости Цимбалісто. А я таки вигорубався; що діваст ролю парубка. Порозділювали якийсь, хоч не стало всім і знов повибірали заступників для кожної ролі. А де таки не стало, то там вінкуди з книжки ті слова. Хіба вони мусять бути?